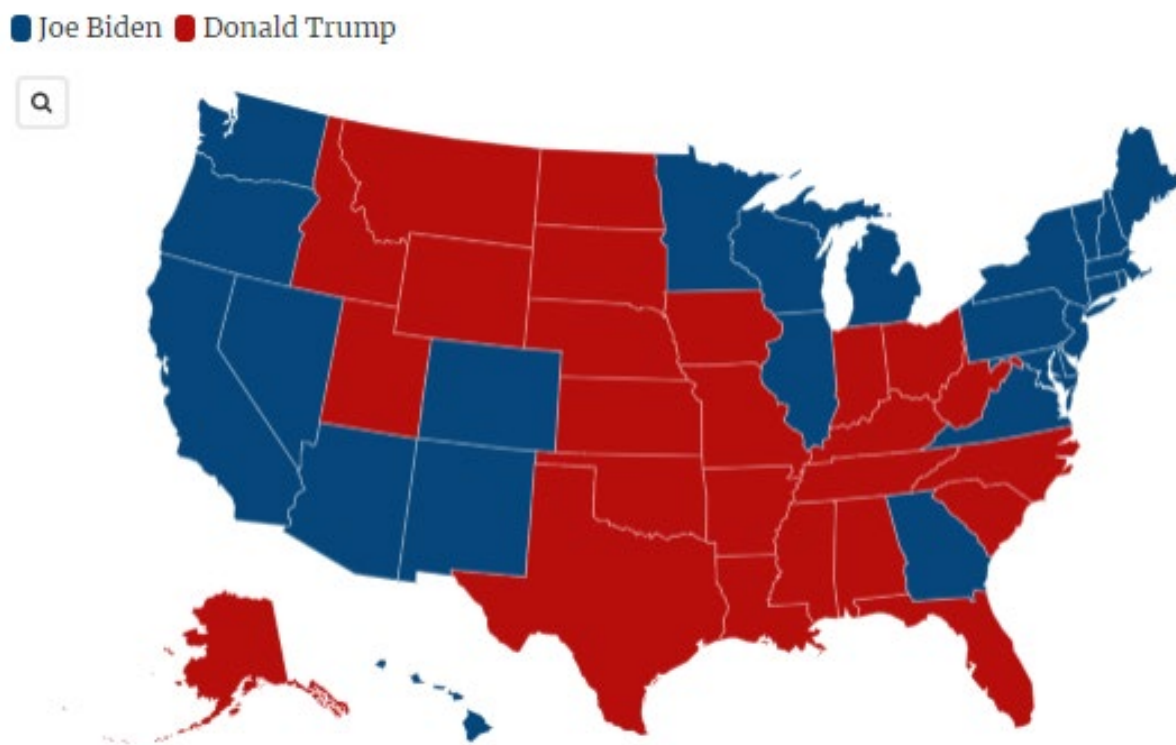

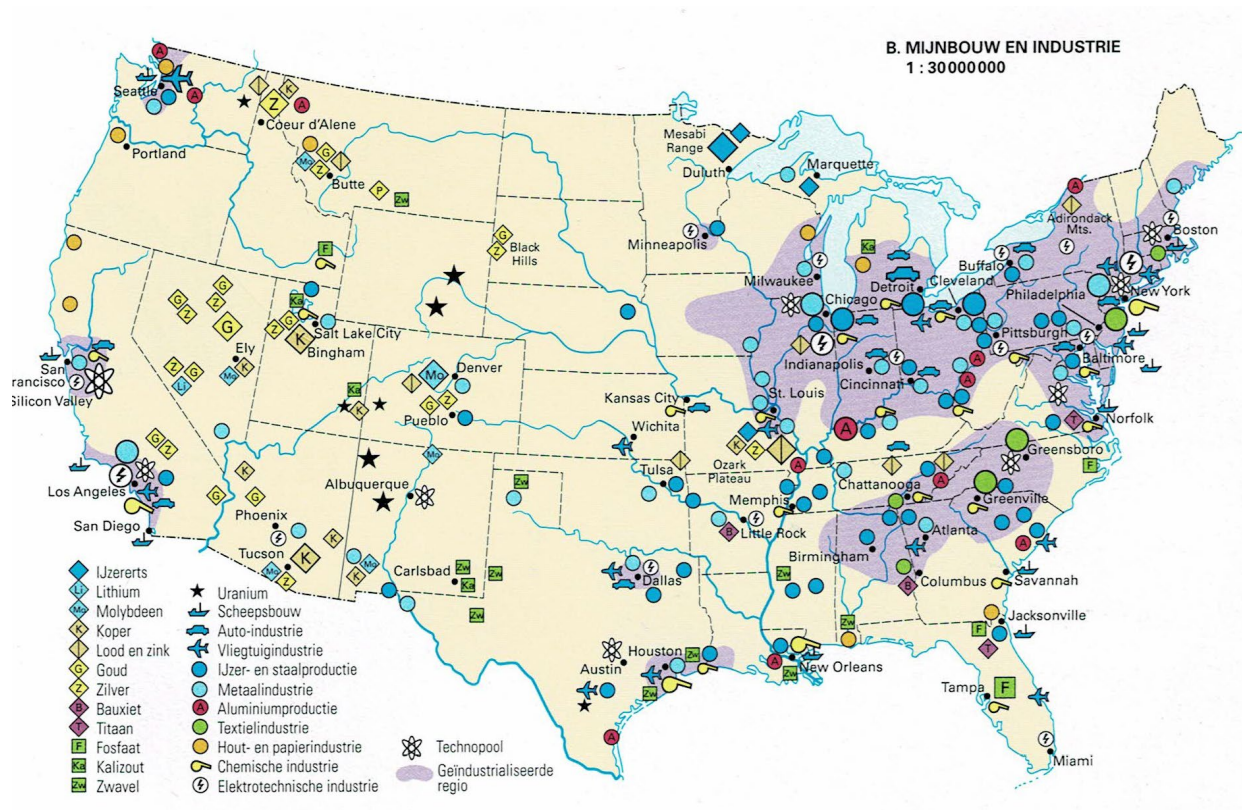
Geografische duiding bij de presidentsverkiezingen in de Verenigde Staten

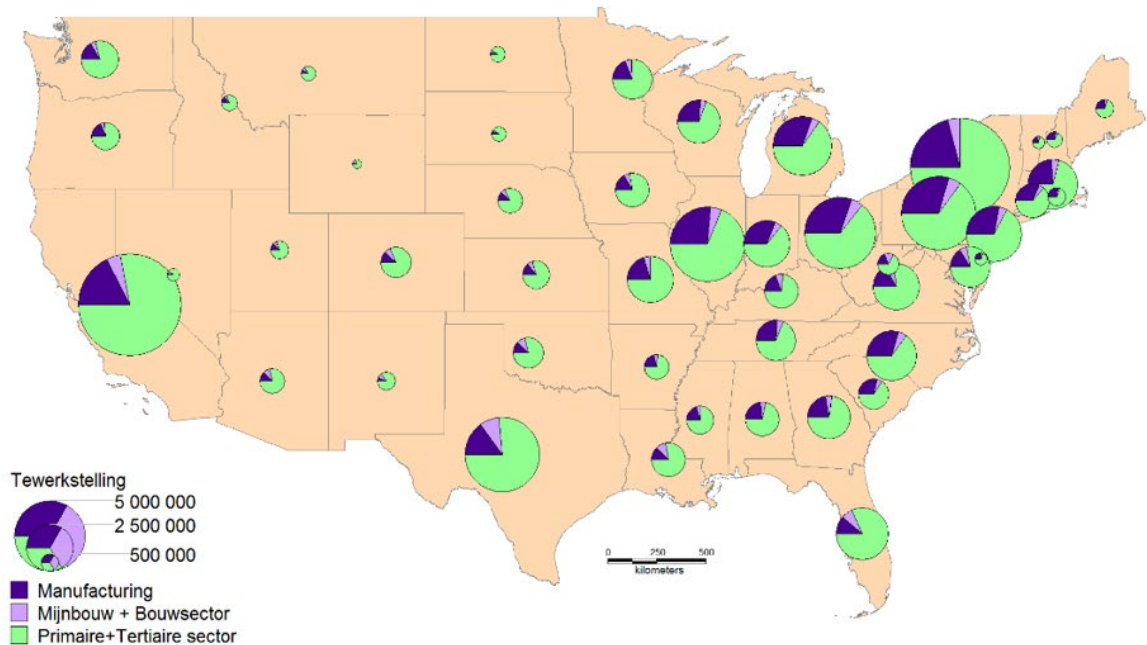
Bron: AP 15/11/2020

Speelden ook geografische factoren in het voordeel van Biden?

Naast politieke overtuigingen, zoals levensbeschouwelijke en religieuze opvattingen, persoonlijke financieel-economische redenen en de corona-pandemie zijn er ook geografisch relevante factoren om de verkiezingsoverwinning van Biden te duiden. Bijgaande kaart van de verschillen in kiesresultaten tussen de staten is immers deels ook te verklaren aan de hand van de atlaskaarten 130-131 Verenigde Staten.

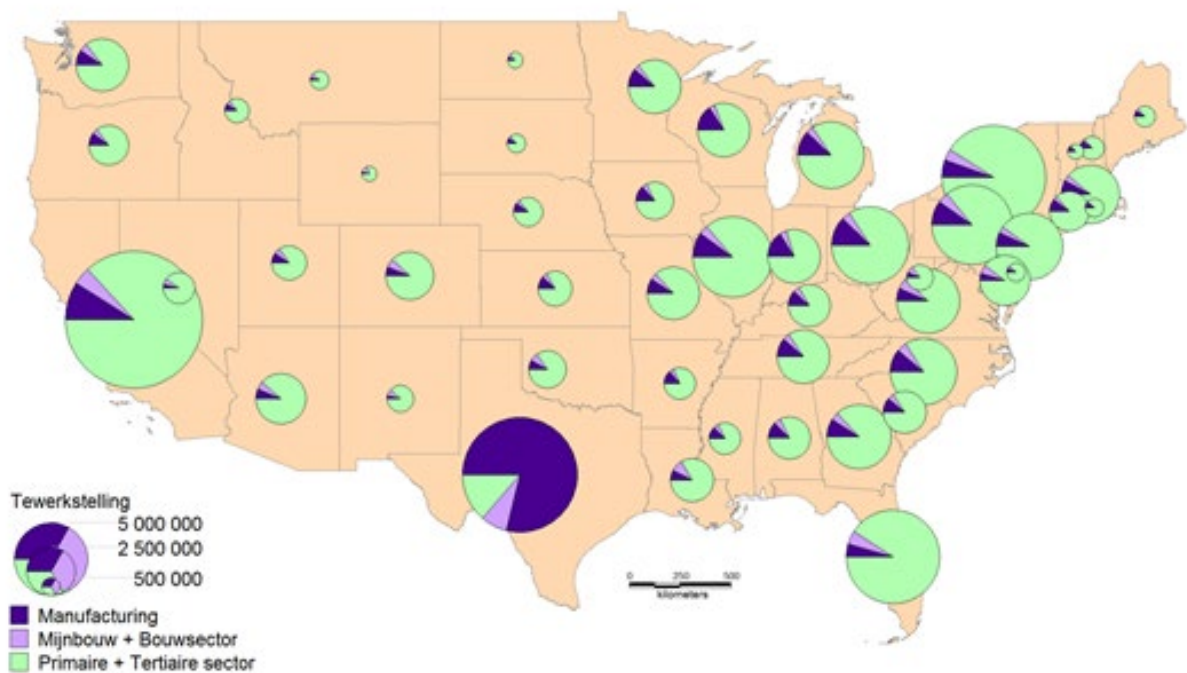
In 2016 werd de verkiezingsoverwinning van Trump in de swing-states in de Rust Belt deels verklaard door het zich afkeren van de democraten door laaggeschoolde blanke arbeiders, die zich in de steek gelaten voelden, na de grote de-industrialisatie van de Manufacturing Belt (atlaskaart 130 B Mijnbouw en industrie). In de nascholing van 2012 (LUCON - KU Leuven) stelden we aan de hand van bijgaande kaarten dat die massale afname van goed betaalde jobs in de secundaire sector effectief plaatsvond in de jaren 1980 en 1990 en er slechts laag betaalde jobs in de dienstensector in de plaats kwamen. Trump beloofde de steenkoolsector in de Rust Belt te stimuleren, maar dat lukte hem niet echt, onder meer omdat schalieaardgas uit fracking (atlaskaart 130 I Schaliegas) en windenergie (atlaskaart 130 C Energie) goedkopere energiebronnen werden dan steenkool uit de Appalachen (atlaskaart 130 F Kolenmijnbouw). Nu Biden in 2020 wint in Rust Belt staten Michigan, Wisconsin en Pennsylvania is dat wellicht omdat een deel van de laaggeschoolde blanke Trump-kiezers uit 2016 nu ontgoocheld tegen hem stemden en meer hoop stellen in de democraten.

Bron: Bureau of Labour Statistics, US.
Cartografie: afdeling Geografie, KU Leuven

Tewerkstelling per sector in 1970

Bron: Vanderhallen, D., Industrie en economie van de Verenigde Staten; in Industrie in de Wereld; LUCON Nascholing Geografie, KU Leuven, 2012

Bron: Bureau of Labour Statistics, US.
Cartografie: afdeling Geografie, KU Leuven

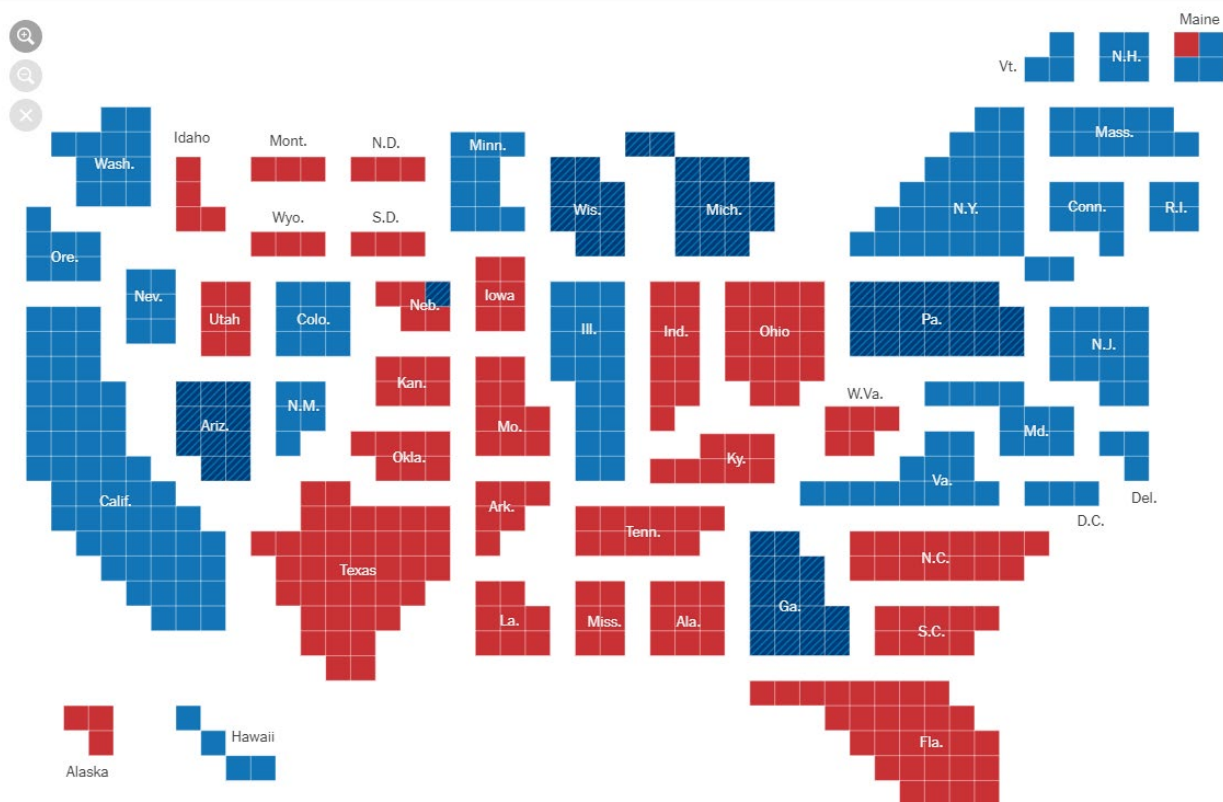
Tewerkstelling per sector in 2010

Bron: Vanderhallen, D., Industrie en economie van de Verenigde Staten; in Industrie in de Wereld; LUCON Nascholing Geografie, KU Leuven, 2012

Op deze typische verkiezingskaart, ziet de Verenigde Staten er veel roder uit dan blauw, maar enorme delen van het land hebben weinig inwoners, waardoor het lijkt alsof de overgrote meerderheid van de VS republikeins stemt, terwijl het dit jaar in feite bijna gelijk verdeeld was. Een eenvoudige vergelijking van bovenstaande kaart met atlaskaart 131 A Bevolkingsdichtheid verklaart het verschillend aantal kiesmannen per staat al grotendeels. Maar voor geografen is het meteen duidelijk dat een ander type kaart meer geschikt is om resultaten van verkiezingen voor te stellen.

Dit is niet de enige manier waarop we de resultaten van verkiezingen kunnen weergeven. Maar er is geen perfect type om resultaten op een genuanceerde manier te tonen die tegelijkertijd eerlijk, toegankelijk en onthullend is. Verschillende soorten kaarten naast elkaar, elk gekenmerkt door voor- als nadelen, bieden dan een globaal inzicht in de kiesresultaten.

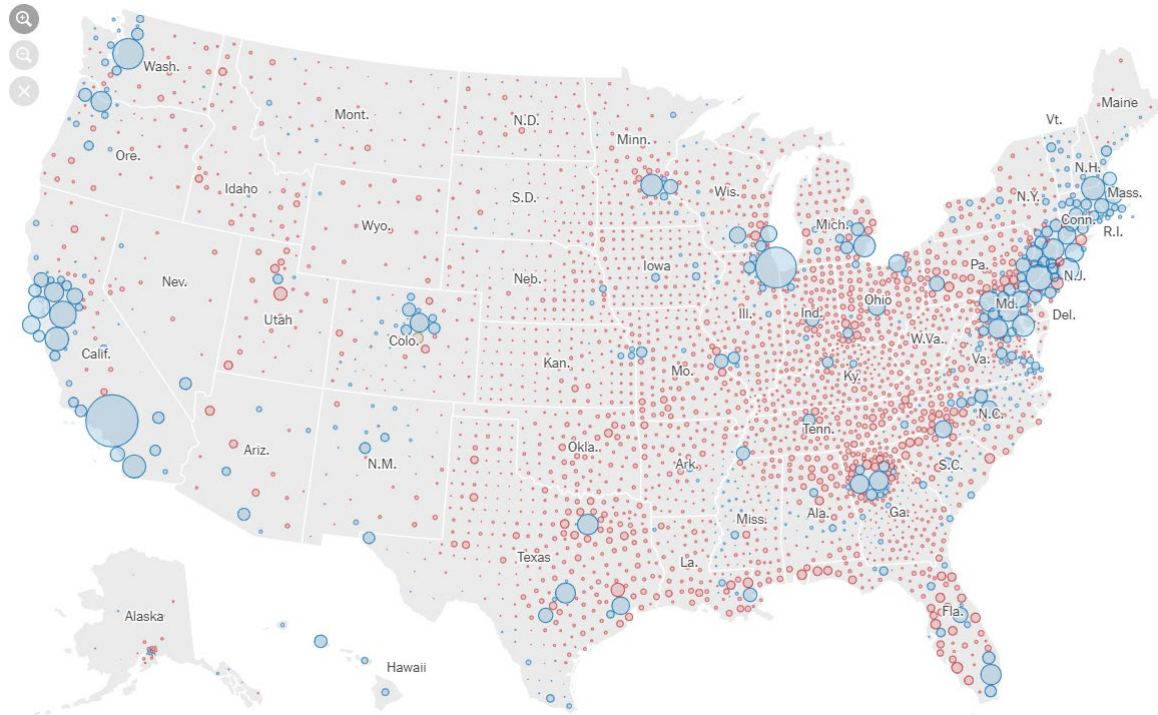
Om de incongruentie tussen de grootte van de staten en hun electorale gewicht aan te pakken, is een ander type kaart, namelijk een cartogram, meer aangewezen. Bijgaand cartogram met het aantal gewonnen kiesmannen per staat is overzichtelijk, maar heeft als nadeel dat de juiste geografische vorm minder goed leesbaar is. En omdat alle kiesmannen van een staat naar de winnaar gaan, biedt ze geen zicht op de verdeling binnen de staten van de individuele stemmen:

Bron: New York Times, Electoral Votes

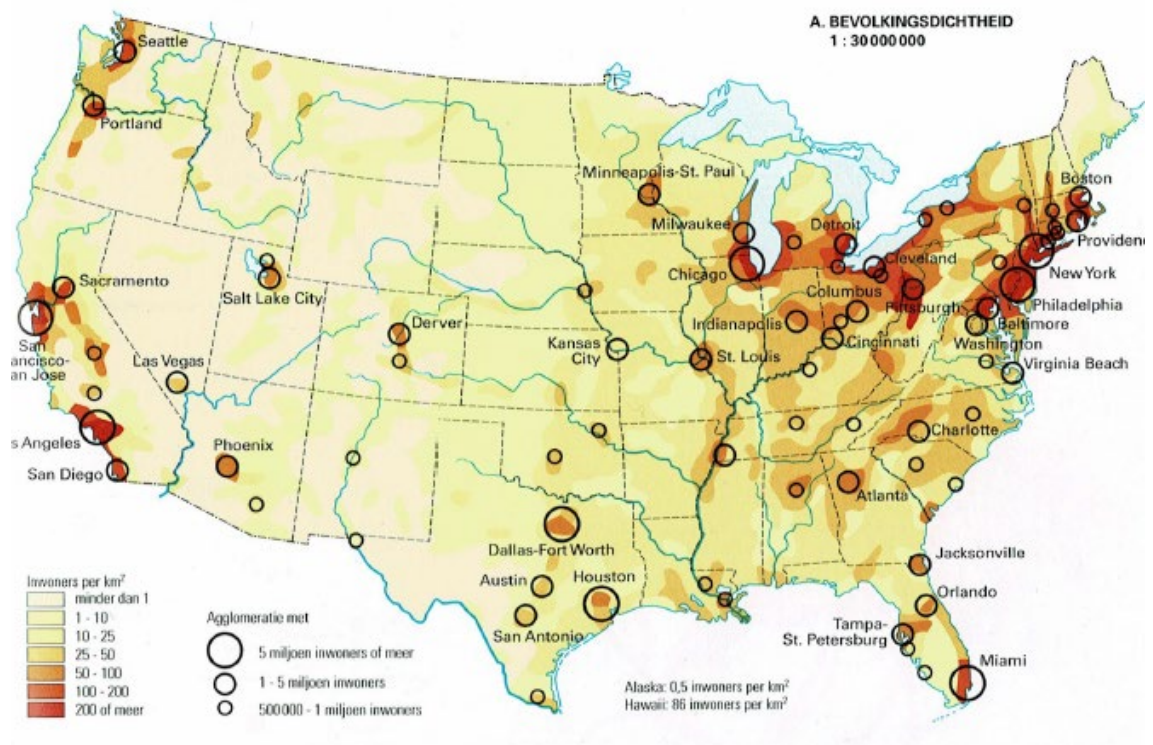
<https://www.nytimes.com/interactive/2020/11/03/us/elections/results-president.html>

Een stippenkaart die per county de voorsprong van beide kandidaten weergeeft is zeker in combinatie met atlaskaart 131 A Bevolkingsdichtheid veel leesbaarder en heel relevant:

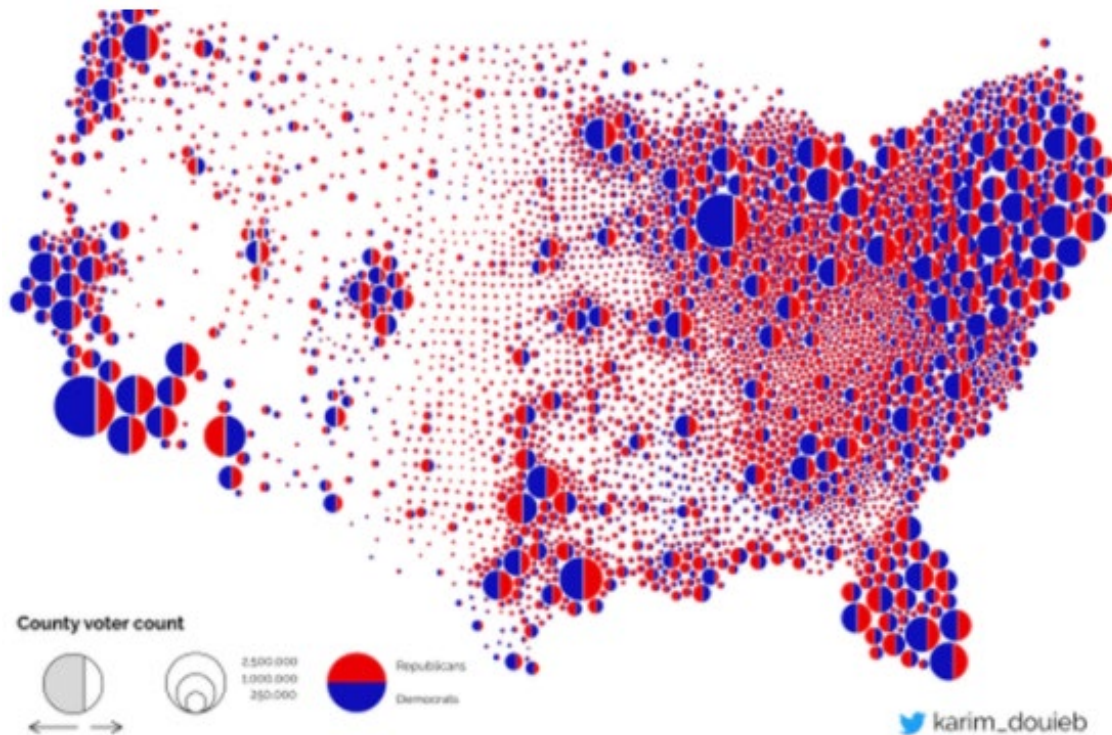

Bron: New York Times, 'Size of lead'

<https://www.nytimes.com/interactive/2020/11/03/us/elections/results-president.html>

Een andere kaart van de verkiezingen van 2016 laat zien dat als de stemmen per woonplaats van de bevolking gevisualiseerd worden, je een heel ander beeld krijgt. De Belg Karim Douieb van het data science-bedrijf Jetpack gebruikte stippen van verschillende kleuren en afmetingen om de stemmen weer te geven. Deze kaart geeft een duidelijker beeld van de spreiding van de stemmen van beide partijen over de Verenigde Staten. Grote grotendeels blauwe cirkels voor de grote steden aan de kusten en in het noordoosten vallen op. Grotendeels blauwe cirkels van middelgrote en grote steden verschijnen in uitgestrekte rode zones in het binnenland. Grotendeels rode stippen omringen grote steden en veel kleine steden domineren in landelijke gebieden. En een groot deel van de kaart is wit, wat aangeeft dat de bevolkingsdichtheid er laag is. "Ik ben niet de eerste en ik zal zeker niet de laatste zijn die erop wijst dat traditionele electorale kaarten een misleidende manier zijn om de uitkomst van een verkiezing weer te geven", tweette Douieb toen hij een versie van zijn kaart maakte met de verkiezingsresultaten van 2016.

Bron: [nz.herald.co.nz 9 nov2020](https://www.nzherald.co.nz/9-nov2020) Karim Douieb's US electoral map 2016
Image / Karim Douieb / Twitter

Auteur

Dirk Vanderhallen